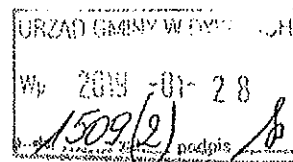

GP, US-
28.01.2019
A. Maciejewski
28.01.2019

Białystok, dnia 21 stycznia 2019 r.

Podmiot wnoszący petycję:

Rady Gminy Dywity
ul. Olsztyńska 32
11-001 Dywity

PETYCJA

Niniejszym działając w imieniu i na rzecz mojego Mocodawcy którego pełnomocnictwo do wystąpienia w niniejszej sprawie załączam, na zasadzie art. 2 i nast. ustawy z dnia 11 lipca 2014r. o petycjach (tj. Dz. U. z 2018 poz. 870) wnoszę o:

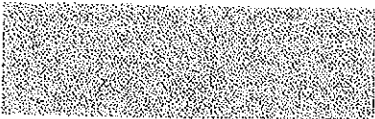
- a) zmianę Uchwały Rady Gminy Dywity nr XLVIII/382/18 z dnia 30 października 2018 r. w przedmiocie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszar działek położonych w sąsiedztwie drogi powiatowej nr 1442N w obrębie Tuławki, gmina Dywity poprzez uwzględnienie prowadzonej przez Niego działalności a w szczególności zarzutów zawartych w skardze na w/w uchwałę oraz w jej uzupełnieniu;
- b) ustalenie i udzielenie informacji, którzy pracownicy Urzędu Gminy Dywity oraz radni, mają nieruchomości w bezpośrednim sąsiedztwie działki należącej do podmiotu wnoszącego petycję oraz wskazanie, czy osoby te prowadziły postępowanie w przedmiocie określenia środowiskowych uwarunkowań na realizację przedsięwzięcia polegającego na zmianie

sposobu użytkowania oraz rozbudowie istniejącej Fermy Trzody Chlewnej zlokalizowanej w miejscowości Tuławki, działka nr 216/20 w obrębie Tuławki, gmina Dywity, w celu dostosowania w/w obiektu do prowadzenia chowu drobiu (znak sprawy: GP.6220.4.2015.AS);

- c) na zasadzie art. 38 kodeksu postępowania administracyjnego wnoszę o pociągnięcie do odpowiedzialności pracownika organu odpowiedzialnego za przewlekłość postępowania w przedmiocie określenia środowiskowych uwarunkowań na realizację przedsięwzięcia polegającego na zmianie sposobu użytkowania oraz rozbudowie istniejącej Fermy Trzody Chlewnej zlokalizowanej w miejscowości Tuławki, działka nr 216/20 w obrębie Tuławki, gmina Dywity, w celu dostosowania w/w obiektu do prowadzenia chowu drobiu (znak sprawy: GP.6220.4.2015.AS);

Wnoszę jednocześnie o zapoznanie się ze skargą na Uchwałę Rady Gminy Dywity nr XLVIII/382/18 z dnia 30 października 2018 r. w przedmiocie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i złożonym uzupełnieniem skargi, którymi to dokumentami dysponuje Wójt Gminy.

UZASADNIENIE

 złożył wniosek o wydanie **tzw. decyzji środowiskowej w 2015r.** Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia winna zostać wydana w terminie miesiąca od dnia wpływu kompletnego wniosku, bądź w sprawach szczególnie skomplikowanych w terminie dwóch miesięcy. Powyższe terminy wynikają wprost z art. 35 § 3 k.p.a. zgodnie, z którym załatwienie sprawy wymagającej postępowania wyjaśniającego powinno nastąpić nie później niż w ciągu miesiąca, a sprawy szczególnie skomplikowanej – nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia wszczęcia postępowania, zaś w postępowaniu odwoławczym – w ciągu miesiąca od dnia otrzymania odwołania. Organ wydając decyzję związany jest wyrażoną

w art. 12 k.p.a. zasadą, zgodnie z którą organy administracji powinny działać w sprawie wnikliwie i szybko, posługując się możliwie najprostszymi środkami prowadzącymi do jej załatwienia. Wskazać trzeba, że na stronie internetowej gminy Dywity, w zakładce decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach (http://bip.ugdywity.pl/procedury/224/18/Decyzja_o_srodowiskowych_uwarunkowaniach/) widnieje informacja, iż termin załatwienia sprawy wynosi: Jeden miesiąc od daty wpływu kompletnej dokumentacji do Urzędu Gminy; 2. W przypadku sprawy szczególnie skomplikowanej decyzja wydawana jest w terminie do dwóch miesięcy. Do wyżej wymienionych terminów nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa dla dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony lub z przyczyn niezależnych od organów. Jak podnosi się w orzecznictwie, jedną z naczelnych zasad postępowania administracyjnego, wyrażoną w art. 12 § 1 i 2 KPA, jest zasada jego szybkości. Istota tej zasady sprowadza się do konstatacji, że organy administracji publicznej powinny działać w sprawie nie tylko wnikliwie ale i szybko, posługując się możliwie najprostszymi środkami prowadzącymi do jej załatwienia. Zwłaszcza sprawy, które nie wymagają zbierania dowodów, informacji czy wyjaśnień, powinny być załatwione niezwłocznie. Wskazać należy, że art. 35 § 1-3 KPA stanowi rozwinięcie ww. zasady, zobowiązując organy administracji publicznej do załatwienia sprawy bez zbędnej zwłoki. Wymaga podkreślenia, że - zgodnie z powołanym przepisem - niezwłocznie winny być załatwione sprawy, które mogą być rozpatrzone w oparciu o dowody przedstawione przez stronę łącznie z żądaniem wszczęcia postępowania lub w oparciu o fakty i dowody powszechnie znane albo znane z urzędu organowi, przed którym toczy się postępowanie, bądź możliwe do ustalenia na podstawie danych, którymi rozporządza ten organ. Natomiast załatwienie sprawy wymagającej postępowania wyjaśniającego powinno nastąpić nie później niż w ciągu miesiąca, a sprawy szczególnie skomplikowanej nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia wszczęcia postępowania (III SAB/Wr 15/18 - wyrok WSA Wrocław z dnia 26-04-2018).

Na podkreślenie zasługuje fakt, że postępowanie w sprawie wydania decyzji środowiskowej prowadzone jest blisko przez okres 4 lat, a wynika to z faktu niekompetencji organu oraz trzykrotnego uchylecia jego decyzji w przedmiotowej sprawie przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Olsztynie. Taki sposób

prowadzenia postępowania przez organ administracji publicznej przede wszystkim stoi w sprzeczności z w/w zasadą szybkości postępowania jak również z zasadą pogłębiania zaufania obywateli do organów państwa. Zgodnie bowiem z art. 8 k.p.a. organy administracji publicznej prowadzą postępowanie w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej, kierując się zasadami proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Konstytucyjnego "zasada ochrony zaufania obywatela do państwa i do prawa, określana także jako zasada lojalności państwa wobec obywatela, wyraża się w takim stanowieniu i stosowaniu prawa, by nie stawało się ono swoistą pułapką dla obywatela i aby mógł on układać swoje sprawy w zaufaniu, iż nie naraża się na prawne skutki, których nie mógł przewidzieć w momencie podejmowania decyzji i działań, oraz w przekonaniu, iż jego działania podejmowane zgodnie z obowiązującym prawem będą także w przyszłości uznawane przez porządek prawny. Przyjmowane przez ustawodawcę nowe unormowania nie mogą zaskakiwać ich adresatów, którzy powinni mieć czas na dostosowanie się do zmienionych regulacji i spokojne podjęcie decyzji co do dalszego postępowania" (wyrok z 7 lutego 2001 r., K. 27/00, OTK ZU nr 2/2001, s. 164). W wyroku z 14 czerwca 2000 r., P. 3/00, Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że "zasada zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa opiera się na pewności prawa, a więc takim zespole cech przysługujących prawu, które zapewniają jednostce bezpieczeństwo prawne; umożliwiają jej decydowanie o swoim postępowaniu w oparciu o pełną znajomość przestanków działania organów państwowych oraz konsekwencji prawnych, jakie jej działania mogą pociągnąć za sobą. Jednostka winna mieć możliwość określenia zarówno konsekwencji poszczególnych zachowań i zdarzeń na gruncie obowiązującego w danym momencie systemu, jak też oczekiwać, że prawodawca nie zmieni ich w sposób arbitralny. Bezpieczeństwo prawne jednostki związane z pewnością prawa, umożliwia więc przewidywalność działań organów państwa, a także prognozowanie działań własnych" W art 8 paragrafie 2 k.p.a. ustawodawca wyraźnie wskazał, iż organy administracji publicznej bez uzasadnionej przyczyny nie odstępują od utrwalonej praktyki rozstrzygania spraw w takim samym stanie faktycznym i prawnym. Redakcja powyższego artykułu konstatuje fakt, iż sprawy tego samego rodzaju (z uwagi na stan prawny i faktyczny) winny być rozpatrywane z zachowaniem bezstronności oraz równego traktowania obywateli. Zgodnie z przyjętym w tym zakresie orzecznictwem Naczelnego Sądu

niezbędne do podjęcia dalszych kroków prawnych mających na celu ochronę interesów mojego Mocodawcy.

Zgodnie z treścią art. 38 k.p.a. pracownik organu administracji publicznej podlega odpowiedzialności porządkowej lub dyscyplinarnej albo innej odpowiedzialności przewidzianej w przepisach prawa, jeżeli z nieuzasadnionych przyczyn nie załatwił sprawy w terminie lub prowadził postępowanie dłużej niż było to niezbędne do załatwienia sprawy. Niewątpliwie organ wydający decyzję środowiskową w sposób oczywisty przekroczył wszelkie terminy na jej wydanie a postępowanie prowadzone przez okres blisko 4 lat jest konsekwencją błędów organu. Tym samym zasadnym jest pociągnięcie pracownika organu do odpowiedzialności.

Z informacji uzyskanych przez [REDAKTOWANE] wynika, że na terenie objętym planem, jego Ferma jest jedyną inwestycją tego typu. Najbliższa ferma jest oddalona o kilka kilometrów. Biorąc pod uwagę taką informację, należy przyjąć, że zachodzi ewidentny związek przedmiotowy i czasowy pomiędzy unormowaniami zawartymi w uchwalonym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, a prowadzonym postępowaniem administracyjnym. Po pierwsze oba postępowania były prowadzone przez organy tej samej Gminy. Po drugie, przyczyną niejednokrotnego uchylania decyzji były braki postępowania, które dostrzegало Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Olsztynie, co stanowiło **wylączną winę organu administracji**. To na organie ciążyło ustalenie i zebranie wszystkich dokumentów, a w związku z tym zobowiązanie inwestora do ich przedłożenia. Istnieje podejrzenie, czy organ prowadzący postępowanie w przedmiocie wydania decyzji środowiskowej świadomie nie popełniał błędów proceduralnych, celem przedłużenia postępowania do czasu uchwalenia niekorzystnego dla [REDAKTOWANE] miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Kwestię tę należy zweryfikować.

Podkreślić również należy, że uchwalony plan nie ma charakteru ogólnego, lecz jest w zasadzie ściśle zindywidualizowany i reguluje (poza oczywiście częściowo innymi terenami) głównie teren działki, z której korzysta Pa [REDAKTOWANE] Powierzchnia całego gospodarstwa rolnego mojego Mocodawcy wynosi 43 ha, zaś

Administracyjnego zasada równości obywateli wobec prawa nie oznacza ani "wszystkim to samo" ani "wszystkim jednakowo" lecz zasada ta wymaga aby w podobnych sytuacjach były stosowane podobne lub identyczne rozwiązania (tak NSA w wyroku z dnia 23 września 1998 r., III SA 2790/97, LEX nr 44732). Jak podnosi się w orzecznictwie, niedopuszczalne jest przerzucanie na obywatela ujemnych skutków działania organów administracji publicznej, w szczególności działań sprzecznych z prawem (można wnioskować, iż takie właśnie były działania organu pierwszej instancji, skoro jego decyzje były 3- krotnie uchylane przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Olsztynie). Co więcej, niedopuszczalne jest przerzucanie na obywatela *skutków błędów lub uchybień popełnionych przez samego prawodawcę, jak również negatywnych skutków błędów popełnionych przez sam organ administracji publicznej, np. przez ich niewłaściwą interpretację* (tak m.in. wyr. WSA w Gdańsku z 12.12.2003 r., I SA/Gd 661/03, Legalis). Trafne w tym kontekście jest również orzeczenie, w którym Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (WSA we Wrocławiu z 16.9.2009 r. (III SA/Wr 72/09, Legalis), stwierdził, że (...) *według zasady pogłębiania zaufania obywateli do organów Państwa (art. 8 KPA), strona postępowania administracyjnego nie może ponosić negatywnych konsekwencji oparcia swego działania na dotychczasowym postępowaniu organów administracyjnych przy rozpoznawaniu spraw o tym samym charakterze i w stosunku do tej samej strony. Jeśli dotychczasowa praktyka organów okazała się wadliwa i organ skorygował swoje postępowanie w kolejnej sprawie, to ujemne dla strony następstwa wynikłe z dostosowania się do wcześniejszego zachowania się organu powinny być wyeliminowane przez administrację z własnej inicjatywy, nie zaś obciążać stronę*". Takie stanowisko judykatury prowadzi do wniosku, iż organ prowadzący postępowanie nie może przenosić na odwołującego negatywnych skutków prowadzenia postępowania w sprzeczności z przepisami, wydając negatywną decyzję.

Zachodzi podejrzenie, że taka opieszałość organu w przedmiocie wydania decyzji może być podyktowana faktem, wykorzystania swej pozycji zawodowej przez osoby mające interes w tym, aby Pan [REDAKTOWANE] nie prowadził swojej działalności, a najpewniej te osoby, których nieruchomości położone w bezpośrednim sąsiedztwie działki należącej do mojego Mocodawcy. Tym samym zasadnym jest udzielenie informacji, czy taka sytuacja ma miejsce. Wnioskowane informacje, są

teren objęty planem obejmuje obszar prawie 70% powierzchni planu!! Dokonując konfrontacji tego faktu z okolicznością blokowania od kilku lat ze strony organu administracji wydania wnioskowanej decyzji (wskazuje na nieprawidłowość prowadzenia postępowania administracyjnego), należy przyjąć, iż uchwalenie planu ma bezpośredni (a nawet wyłączny związek z prowadzonym postępowaniem) i ma na celu stworzenie warunków prawnych dla organu administracji do odmowy wydania wnioskowanej decyzji. Zatrważające jest przede wszystkim to w niniejszej sprawie, że adresatem tej uchwały Rady Gminy Dywity (której wykonanie powierza się w §16 MPZP Wójtowi Gminy Dywity) jest jednocześnie ten sam organ prowadzący postępowanie administracyjne – Wójt Gminy Dywity.

Zindywidualizowany charakter miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego konstatuje fakt, iż winien on uwzględniać charakter już prowadzonej działalności przez [REDAKTOWANE]. Tym samym zasadnym jest dokonanie jego zmiany zgodnie z wnioskiem zawartym w niniejszej petycji. Podkreślić również należy, że za takim stanowiskiem przemawia również fakt, iż uchwalony plan zawiera sprzeczne wewnętrznie zapisy co zostało szczegółowo opisane w skardze na uchwałę oraz w jej uzupełnieniu.

Mając na uwadze powyższe, petycja jest zasadna.